

Đề bài

Viết đoạn văn
miêu tả hình
ảnh một cụ già
mà em biết .

Bài làm

Đầu làng tôi có một cây đa cổ thụ rất to, mấy người ôm không xuể. Bóng đa rộng che khắp một khoảng đất. Những ngày hè oi bức, đi đâu xa về được ngồi nghỉ ở quán nước dưới gốc đa thì bao mệt nhọc tự nhiên tan biến. Bán hàng nước là một cụ già hiền từ, nhân hậu. Ai là khách đã từng ngồi quán cũng phải cảm động vì sự tốt bụng của bà. Bà cụ có lẽ hơn bảy mươi mốt rồi. Sức nặng của thời gian thể hiện rõ nhất trên cái lưng còng. Những năm tháng vất vả đã đè nặng trên đôi vai run rẩy ấy. Tóc bà đã bạc. Chân tay cũng yếu hơn. Bàn tay bà nhăn nheo xuất hiện những vết đồi mồi. Chân bà cụ bị đau khớp nên ít khi đi lại. Tuy vậy, khuôn mặt bà vẫn có nét hồng hào nhìn phúc hậu như một bà tiên. Đôi mắt bà vẫn còn tinh tường lắm. Bà cụ rất thích ăn trà. Mỗi lần nhìn bà bồm bẻm nhai tôi lại nhớ đến bà ngoại, bà tôi khi còn sống cũng hay ăn lá trà không... Bà cụ bán hàng nước hình như không có người thân thích. Bà lão ngồi ở gốc đa này bán hàng từ bao giờ. Chỉ biết từ lúc biết đi, tôi đã thấy bà ở đó rồi. Bao nhiêu năm đã trôi qua, hình ảnh bà cụ gắn liền với gốc đa, với mùa hè. Hàng năm, mỗi khi thấy bà cụ dọn hàng quán là tôi biết, mùa hạ đến rồi.